

sion towards the other. The next day and the day after that, the pair was not observed any more. In view of their plumage the birds were surely females, but as regards the reasons for their abnormal behaviour we are reduced to conjecture.

Selostus: Laulava naaraspukulinen peippo parlutuneena toisen naaraspukulisen kanssa

Ylivieskassa sijaitsevassa Haisun metsikössä havaittiin 13.5.1980 täysin naaraspukuinen peippo, joka toistuvasti esitti koiraan lauluun verrattuna yhtä pitkän ja kuuluvan, mutta tempoltaan hitaamman laulunsäkeen. Rakenteeltaan esitys oli aivan koiraan säkeen kaltainen, ts. se päättyi selvään loppuaiheeseen, mutta sävyltään melkein kuin punakylkirastaan lurittelu. Lähellä oleskellut koiras ei reagoinut naaraspukuisen lauluun, kun taas jälkimmäinen vastaili innokkaasti edellisen säkeisiin. Laulavia naaraspeippoja koskevissa kirjallisuustiedoissa niiden yleensä ilmoitetaan olleen parituneena koiraan kanssa,

mutta tällä yksilöllä oli kumppanina toinen naaraspukuinen peippo. Muutamia lauluyrityksiä lukuun ottamatta tämä käyttäytyikin täysin naarasmaisesti laulavan kumppanin huolehtiessa koiraan osasta. Merkillinen pari havaittiin samassa paikassa vielä 16.5. mutta ei enää sen jälkeen.

References

- HALLIDAY, H. 1948: Song of female Chaffinch. Brit. Birds 41:343—344.
 JOKINEN, U. 1968: Kaksi laulavaa naaraspeippo (Fringilla coelebs) naapurireviireillä. — Ornis Fennica 45:140.
 KLING, J. W. & J. STEVENSON-HINDE 1977: Development of song and reinforcing effects of song in female chaffinches. — Anim. Behav. 25:215—220.
 LACK, D. 1943: Female Chaffinch in song. — Brit. Birds 36:225—226.
 MARLER, P. 1956: Behaviour of the Chaffinch *Fringilla coelebs*. — Behaviour, suppl. V: 1—184.

Muuttomatallaan vedessä lepävä järripeippo *Fringilla montifringilla*

PERTTI SEVOLA

Kaskisten edustan merialueella oli 16.9.1980 matalaa aamusumua. Tuuli oli hiljainen, mutta mainingit aiheuttivat melkoista aallokkoa. Järripeipon muutto oli käynnissä, ja odotellessamme (Seppo Rekolainen, Tuija Talsi, Ulf Öhman ja Pertti Sevola) sumun hälvenemistä kuului muuttoääniä jatkuvasti. Näkyvyyden ollessa vajaa sata metriä lähestyi venettämme yksinäinen järripeippokoiras. Se vaikutti väsyneeltä ja lensi aivan lähellä vedenpintaa. Veneen nähtyään lintu väisti hieman, mutta putosi jonkin matkan päässä veteen. Ajettuamme linnun luo se lähti lentoon, mutta putosi pian uudelleen veteen. Tämä toistui pari kertaa. Vedessä järripeippo lepäsi siivet levällään maininkien aiheuttamassa aallokossa ja pystyi helposti nousemaan lentoon. Ajoimme viimein linnun kiinni ja otimme sen veneeseen 2—3 tunniksi. Sumun hälvettyä päästimme linnun lähellä rantaa vapaaksi. Se otti välittömästi entisen lentosuuntansa ja lensi piristyneenä selvästi korkeammalla läheiseen rantametsikköön.

Havaintomme perusteella uupunut järripeippo pystyy laskeutumaan siivet levällään veteen lepäämään ja jatkamaan taas matkaansa. Olisi mielenkiintoista tietää, miten yleisesti muuttolinnut käyttävät tätä keinoa merialueita ylittäessään.

Summary: A migrant Brambling resting on the water

Lively Brambling migration occurred on 16 September 1980 on the west coast of Finland. An exhausted male was seen flying close to the surface of the sea and finally dropped into the water, where it rested with outstretched wings. It flew away without difficulty when approached by a boat, and repeated this performance twice, after which it was caught and taken into the boat. After 2—3 hours the Brambling was released and was sufficiently rested to fly to a wood on the nearby shore.